

Svar (17/2 97)**Skatteministeren (Carsten Koch):**

Virksomhedsbesøg efter § 6, stk. 4 eller 5, i skattekontrolloven kan alene gennemtvinges med politiets bistand. Politiets bistand kan alene rekvireres af de statslige told- og skattemyndigheder. Det er derfor korrekt som anført i første halvdel af spørgsmålet, at det alene er påkaldelse af politiets bistand, der kræver beslutning fra de statslige told- og skattemyndigheder, mens beslutning om gennemførelse af uanmeldt virksomhedsbesøg kan træffes og gennemføres af den kommunale skattemyndighed.

Med hensyn til anden halvdel af spørgsmålet, om det formynderiske i at stille krav om de statslige told- og skattemyndigheders forudgående godkendelse, så beror svaret på en afvejning af hensynet til en beskyttelse af den enkelte virksomhed mod myndighedsudøvelse i form af uanmeldte virksomhedsbesøg overfor hensynet til afvikling af skattemyndighedernes kontrol-opgaver.

Det er et relativt lille indgreb overfor en virksomhed, at den kommunale skattemyndighed uanmeldt kommer og banker på døren og beder om lov til at foretage et uanmeldt virksomhedsbesøg. Siger virksomheden nej hertil, må den kommunale skattemyndighed undersøge muligheden for at få en aftale med virksomheden om virksomhedsbesøg på et andet tidspunkt, eller søge de statslige told- og skattemyndigheder om politiets hjælp til at gennemtvinge et virksomhedsbesøg. På den anden side er det nødvendigt for udførelsen af myndighedernes kontrolarbejde, at der kan foretages virksomhedsbesøg – såvel efter forudgående aftale som uanmeldt.

For mig at se er det formynderisk at stille krav om, at den kommunale skattemyndighed skal indhente en tilladelse fra de statslige told- og skattemyndigheder for at få lov til at banke på en virksomheds dør og bede om adgang til virksomheden. De statslige skattemyndigheders godkendelse kræves jo heller ikke, hvis en kommunal skattemyndighed vil skrive til en skattepligtig og bede om oplysninger.

Ad spm. nr. S 214

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Helge Bo Jensen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne side 857, lød således:

Til justitsministeren (18/10 96) af:

Helge Bo Jensen (EL):

»Finder ministeren det fuldt betryggende, at bevismaterialet i sagen om en forgiftet colaf flaske, der gjorde en ung mand fra Als syg, blev overdraget til producenten af Coca-Cola til nærmere undersøgelse, og kan ministeren redegøre for, om en tilsvarende procedure er blevet brugt i andre tilsvarende levnedsmiddelsager?«

Supplerende svar (24/2 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Politimesteren i Sønderborg, Politimesteren i Varde, Statsadvokaten i Sønderborg og Rigsadvokaten.

Politimesteren i Sønderborg har bl.a. oplyst, »... at Dadeko (...) telefonisk havde oplyst, at en repræsentant fra firmaet ville afhente flasken på politigården i Sønderborg, hvilket skete efter aftale med Levnedsmiddelkontrollen i Sønderjyllands Amt. Vagthavende politiassistent fandt nok dette lidt usædvanligt, hvorfor han kontrolringede til Levnedsmiddelkontrollen, der bekræftede aftalen.«

Politimesteren har endvidere oplyst, at han den samme dag personligt kontaktede Levnedsmiddelkontrollens chef om sagen. Det blev herfra oplyst, at Levnedsmiddelkontrollen havde accepteret, at en repræsentant fra Dadeko afhentede colaf flasken i forbindelse med, at den pågældende repræsentant fra Dadeko skulle undersøge beholdningen af cola på tankstationen. Samtidig var parterne enige om, at den kemiske undersøgelse skulle foretages på et bestemt laboratorium i København. Levnedsmiddelkontrollen i Sønderjyllands Amt havde ikke selv laboratoriemæssigt udstyr til en undersøgelse for giftstoffer.

Politimesteren i Sønderborg har afslutningsvis anført:

»Politiet har således i første fase anskuet denne sag som en sag alene henhørende under Levnedsmiddelkontrollens ressortområde og derfor